

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A budapesti borbély, fodrász és parókakészítő ipartestület, a budapesti borbély- és fodrász betegsegélyző és temetkezési egylet, a budapesti fodrász és borbély társaskör s a budapesti fodrászsegélyzők betegsegélyző pénztárának hivatalos közlönye.

FODRÁSZUJSÁG

FODRÁSZOK és BORBELYŐK SZAKKÖZLÖNYE

Előfizetési díj:
Egész évre 8 K.
Fél évre 4 K.
Negyedévre 2 K.
Egyes szám ára
40 fill. Kapható a
kiadóhivatalban.

Szerkesztőség:
VII., Király-utca 73. sz. I 15.
A lap szellemi részét illető közle-
mények a szerkesztőséghez cím-
zendők

Kiadóhivatal:
VII., Vörösmarty-utca 17. sz.
Minden pénzbeli küldemények, hir-
detések, felszólamlások a kiadóhi-
vatalhoz intézendők.

➡ Az ipartestület tagjai a lapot díjmentesen kapják. ➡

M E G H I V Ó

a budapesti borbély, fodrász- és parókakészítő ipartestületnek
1901. évi márczius hó 11-én (hétfőn) délután 4 órakor
az új városház közgyűlési termében (IV., Váci-utca 62. II. em.)
tartandó

rendes évi közgyűlésére.*

N a p i r e n d :

1. Az évi jelentés felolvasása, esetleg tudomásul vétele.	3. 1901. évi költségvetés megállapítása.
2. Az 1900. évi számadások jóváhagyása és a felmentvény megadása.	4. A betegsegélyzőpénztár közgyűlési kiküldötteinek sorába 50 főnek választása.
	5. Indítványok.

Kelt Budapesten, 1901. évi február hó 21-én tartott rendes előljárási ülésből.

Könyves Kálmán
test. jegyző.

Joszt Péter
test. elnök.

*Figyelmeztetjük t. szaktársainkat, hogy a közgyűlésre más külön meghívó nem fog kibocsáttatni, hanem úgy ez, mint az évi jelentés szaklapunk jelen száma útján közöltetik a tagtársakkal.

**Indítványok az alapszabályok 11. §-ának 3 ik bekezdése értelmében csak az esetben tárgyalhatók, ha 4 tag aláírásával legalább 3 nappal a közgyűlés napja előtt az előljárásnak beadatnak.

Figyelmeztetés! A vasárnapi munkaszünetre vonatkozó főkapitányi rendelet a 2-ik oldalon mihez tartás végett szószerint közölve.

1900. évi jelentés.

Tisztelt közgyűlés!

A 3 évre választott testületi előjárásának van szerencséje jelentését az 1900. évről, mint működése 1-ső évéről, az alábbiakban megtenni:

Az 1900. év testületünk beléletében a consolidatióra irányzott törekvések által tűnik ki, a mennyiben különös gondoskodásunk tárgyát képezte, hogy addig is, a míg elkövetkezik az ipartörvény módosításának várva várt napja, a jelenlegi törvény keretében megtegyünk minden lehető arra nézve, hogy az aggasztó mértékben megrosszabbodott üzleti viszonyok káros következményeit elviselhetőbbé tegyünk s a lehetőség szerint ellensúlyozzuk egy oly intézmény megteremtése által, a mely kellő támogatás mellett, mig egyrésztől valóságos missiót van hivatása betölteni, addig másrésztől tagjaink számára igazi jótéteményt képez. Ezen törekvésünk és gondoskodásunk alapját képezte a mult évi közgyűlés által adott felhatalmazás, a mely szerint a testületi előjárás egy nyersanyag, illetve finomított szesz beszerzési szövetkezet megalakítása céljából az előmunkálatok megtevésére feljogosított, rendelkezésére bocsájtván e célból alaptőke gyanánt 1000 korona a testületi pénztárból. E határozat értelmében azonnal hozzáláttunk az alapvető munkálatokhoz, tájékozódást szerezvén magunknak az illetékes tényezőktől, hogy minő támogatásra számíthatunk a kormány részéről, s bár a szesz adómentes beszerzése tárgyában már a kezdet kezdetén sem voltak biztatók a jelek — s e tekintetben még ez idő szerint sem vagyunk kedvezőbb helyzetben, — mégis erős volt bennünk az elhatározás, hogy a szövetkezetet minden körülmények között megalakítjuk, már csak azért is, mert a szaktársak által szükségelt cikkek tekintetében az egyes gyárosok részéről a szövetkezetnek oly kedvezmények biztosítottak, amelyek mellett tagjaink a szövetkezetnél jóval olcsóbban juthatnak az összes használati cikkekhez, mint bármely más szállítónál. Bár a bizottsági tárgyalásokon nem egyszer voltunk kénytelenek oly felszólalásokat hallanni, amelyek a rendelkezésre álló tőke mennyiségét s ennek folytán a nyújtható kedvezményeket is kicsinyelték, mégsem engedték magunkat a szövetkezet megalakításának eszméjétől eltántorítani, úgy gondolkozván, hogy a szaktársaink részére biztosítható legkisebb kedvezmény is megérdemli a munkát és fáradságot, különösen a jelenlegi válságos üzleti viszonyok között.

Hozzáálltunk tehát a taggyűjtéshez, 58 aláírás alapján május havában megtartottuk az alakuló közgyűlést s a szükséges előmunkálatokat és rendelkezéseket megtéve, 1900. év szeptember 1-én megkezdte a szövetkezet működését, szerény eszközökkel bár, de erős hittel, egy jobb jövő bekövetkeztében.

Időközben megérkezett a kereskedelemügyi m. kir. minister ur 5000 koronát kitevő segélye, úgy, hogy most

már a forgó tőke a testület által rendelkezésre bocsájto 1000 koronával együtt összesen 6000 koronát tesz ki, nem számítva ide természetesen a szövetkezeti tagok által üzlet-részeik után befizetett összegeket.

A szövetkezet megalakításával és működésének megkezdésével eleget tettünk az e tekintetben még a mult közgyűlés által reánk bízott feladatnak. A szövetkezet pénzügyi helyzetének és viszonyainak ismertetése nem tartozik ez évi jelentés keretébe; ezt részletesen feltüntetni majdan a szövetkezet számadásai lesznek hivatva, itt csak annak kijelentésére szoritkozunk, hogy daczára annak, miszerint a testület tagjainak nem is 10 százaléka lépett eddigelé be tagul, mégis szép eredményt mutatott fel. Szinte fájrágondolnunk azon kedvező sikerre, a melyet felmutathatnánk, ha a testületi tagok a szövetkezet célját és hivatását kellőleg megértve és méltányolva, tömegesen iratkoztak volna be tagokul. De hát annak az átkozott közönynek a bilincseit még akkor sem tudják széttépni, a midőn saját legvitálisabb érdekeikről van szó! Pedig soha szebb, soha kedvezőbb alkalom nem volt, mint a szövetkezet megalakulása, hogy minden oldalról fenyegetett és a nyomoruság ijesztő rémeitől körülvelt anyagi helyzetünkön tömörülés által segítsünk. Talán egy kissé merésznek látszik, de tökéletesen igaz azon állítás, hogy egyetlen szakmabeli tagtársnak sem volna szabad hiányozni, a szövetkezet tagjai sorából. Miért? Kinek-kinek saját jól felfogott érdekében.

Igaz, vannak sokan, a kiket azon körülmény tart vissza a szövetkezetbe való belépéstől, mert a szövetkezet ez idő szerint nem foglalkozik pénzhitel nyújtásával, hanem csakis az árucikkeknek kedvezményes áron való kiszolgáltatásával. Csakhogy ez a kedvezmény korántsem oly jelentéktelen, mint a hogyan első pillanatra látszik. Mert ha bárki is összehasonlítja cikkeknek jelenlegi bevásárlási árait a szövetkezet áraival, akkor azonnal rájön, hogy ha összes cikkeit a szövetkezetnél vásárolja be, még egy közepforgalmu üzlettel is havonként átlag legalább 4—6 korona megtakarítást érhet el, úgy hogy ezen megtakarított összegből havonként 2, 3 üzletrész után eszközölheti a befizetéseket anélkül, hogy üzleti kiadása csak egy fillérrel is emelkednék s még azon felül a befizetett üzletrész után kamatot is élvez. És mind ezt elérheti 1 korona egyszer s mindenkorra fizetendő belépési díj s talán egy kis fáradság árán, a melyet a szövetkezeti helyiségbe való bejövétel igényel. És vajjon ki nem fizetne szívesen 1 koronát és ki nem tenné meg örömet azt a kis utat a testületi helyiségben lévő szövetkezetig, ha tudja, hogy ez által egy pár év alatt 100—150 korona megtakarított tőkére tehet szert? Sajnos, e kérdésre nagyon szomorú a válasz, a mely nem áll másban, minthogy testületünk 90 százaléka nem tudja vagy nem akarja ezt megérteni. Valóban megdöbbentő jelenség! De azért mi a többi iparosokhoz arányítva a műveltség magasabb fokán állóknak tartjuk magunkat, holott még ahhoz sincsen elég érzékünk, hogy ha

tést fognak tenni. — Épen ez okból az üzletnek 2 órakeresztül való bezárása, — amikor még a megkezdett munka ott folytatódik, az üzlettulajdonos saját érdekében, — nem helyesíthető, — miután az ellenőrzést hiusítja meg s másrészt alapossá teszi azon gyanut, hogy azzal a törvény megszegése céloztatik s valamely visszaélés takartatik.

Vásárok és bucsuk alkalmával a ministeri rendelet szerint csupán az árusítás és szállítás van megengedve; ez tehát a borbély iparnak ily napokon — amennyiben munkaszünet van — a rendesnél tovább való üzését meg nem engedi.

A kereskedelmi ministerium által egyes esetekben kiadott és a vasárnapi munkaszünetet részben felfüggesztő rendelkezés, esetről-esetre nyelhet értelmezést, mindazon által a ministerium különösen karácsony és újévet megelőző vasárnapokat illetőleg rendszerint kiadott felfüggesztés csupán az árusítást és szállítást engedi meg, — a mi ismét nem vonatkozik a borbély iparra.

Budapest, 1901. február 7.

Rudnay, főkapitány.

A fő- és székvárosi m. k. államrendőrség főkapitányi hivatalától.

A budapesti borbély-, fodrász- és paróka-készítő ipartest. t. Elnökségének.

Az ipartestület vezetősége által f. évi január 20-án hozzám intézett beadvány tárgyában a t. Elnökséget a következőkről értesitem:

Az egyöntetű eljárás keresztül vitelére az összes ker. kapitányságokat utasítottam.

Ehez mérten a borbély üzletekben a munkaszüneti napon a délután 2 óra előtt oda érkezett vendégekkel szemben, amennyiben kiszolgálásuk tényleg 2 óra előtt megkezdett, — a munka befejezése 2 óra után is megvan engedve. A dolog természeténél fogva ezen tevékenység befejezése 15—20 percnél hosszabb időt igénybe nem vehet.

A rendőrközegek jogosultak meggyőződést szerezni arról, hogy az üzletben 2 órakeresztül lévő vendégekkel szemben a kiszolgálás megkezdett-e vagy sem, s amennyiben ez egyesekkel szemben 2 óra után eszközöltetnék, — feljelen-

már a szakma érdekét nem tekintjük is, a saját és családunk javára szolgáló kezező alkalmat megragadjuk.

Jelentésünk elején azt mondtuk, hogy a szövetkezet nálunk valóságos missió betöltésére van hivatva. Hát miben áll e missió? Abban, hogy a valóban csekély üzletrészenként és havonként 2 koronát kitevő részletfizetések által tagjait a takarékosagra szoktassa s azonfelől, hogy megkímélje a kezesek útján való kölcsönvevés s az ezzel összekötött inquisitorius eljárás kellemetlenségeitől. *Célja ugyanis a szövetkezetnek, hogy a mint tagjai törzsbetéteiket befizették, ezek alapján azoknak minden kezes és jótálló, esetleg egyéb biztosíték mellőzésével üzletrészeik alapján pénzbeli hitelt is nyujt.* Meg fog szünni tehát azok is, a mely a szövetkezetbe való belépéstől többeket visszatartott, mert szövetkezetünk igenis fog pénzbeli hitelnyújtással foglalkozni; esakhogy ezt nem elhamarkodva, ötletszerűen, hanem jól megfontolt terv alapján teszi. Azok, a kik mindenáron a hitelnyújtásnak azonnal való megkezdését is óhajtották, kezöket szivükre téve, kérdezzék meg önnönmagukat, vajon szaktársaink közül hányan lettek volna azon helyzetben, hogy ezen hitelt teljes biztosítékot nyujtó kezesek által igénybe vehették volna — mert hogy elfogadható jótálló nélkül hitelt nyujtani nem lehet, az kétségtelen — avagy mint egyéni és vagyoni felelőssel tartozó igazgatósági tagok, e felelőségük teljes tudatában testületünk hány tagjának nyujthattak volna nyugodt lelkiismerettel teljesen garantált kölcsönt — akkor bizony, ha őszinték akarnak lenni, be kell vallaniok, hogy ezen hitelképes szaktársakat nagyon könnyen megolvashatnák az ujjaikon. Ha a német és angol iparosok is így gondolkodtak volna s nem kezdték volna meg a takarékoságot a filléreken, bizony nem volnának a külföldnek oly hatalmas és anyagi jólétnek örvendő szövetkezetei. Dehát nálunk elfelejtik, hogy kicsiny magból lesz a csemete, csemetéből a sugár fa és sugár fából a lombos és erőteljes fa, a melynek árnyékában oly jól esik megpihenni. Itt a magot elvetni és a csemetét gondozni nagyon kevesen akarják, nálunk mindenki könnyü szerrel csak pihenni óhajt! Pedig tul vagyunk már régen azon időn, a mikor sült galambok röpültek az emberek szájába. A boldogulás utja küzdéssel, fáradsággal és verejtékkel van kirakva.

Ennek tudatában kérjük testületünk azon tagjait, a kik maguk és övéik érdekét szivükön viselik, a kik a szakma jövő fejlődésének biztosítása iránt lelkesülnek s a kik fel tudják fogni, hogy minő erő rejlik a tömörülésben, a szövetkezésben nemcsak az egyénre, hanem az összesre nézve is — hogy kilépve tartózkodó álláspontjukból, sorakozzanak minél számosabban a szövetkezeti tagok mellé, bebizonyítandók, hogy méltányolják a kormány anyagi támogatását és azon gondoskodását, hogy amaz élet-halál küzdelemben, a melyet a kisipar a nagy- és gyáriparral viv, a kézműiparosok lehetőleg megmentessenek a közönséges munkássá való degenerálástól. Szivszorongva és visszafojtott lélekzettel nézzük e rettenetes küzdelmet, hiszen nem kevesebbről, mint Magyarország 300,000 kisiparos polgárának önállóságáról van szó. Tegye meg azért mindenki, tegyék meg szaktársaink is kötelességöket, tömörüljenek a szövetkezetben, a mely kizárólag a testületi tagok anyagi érdekeinek istápolása végett létesült, áll fenn és fog fennállani s egyedül van hivatva azon mindnyájunk által óhajtott célt megvalósítani, hogy bennünket a tespedtségből kiemelve, szilárd és megdönthetetlen alapjává válják jövő boldogulásunknak.

Tisztelt Közgyűlés! Az üzleti viszonyok terén ti -

paszthalható általános pangás, ezzel szemben a munkanélküli segédek megdöbbentő nagy száma elodázhatatlan kötelességünké tette, hogy a lehetőség szerint gondoskodjunk a segédek szaporodásának meggátlásáról azon határok között, a melyek rendelkezésünkre állanak. E célból a testület előjárósága mindjárt első ülésén kimondotta, hogy a tanonczszakiskolát egyelőre bizonytalan időre beszünteti, hogy ez által a tanonczok újabb felvételének gátat vessen. Teljes tudatában volt az előjáróság, hogy ezen intézkedése nem fog osztatlan tetszéssel találkozni, de a viszonyok komoly mérlegelése és a szakma érdekének megóvása parancsoló kötelességé tette, hogy a tanoncz-szakiskola ajtai bezárassanak.

Annál kiválóbb gondot fordítottunk azonban a segéd szakiskolára, a mely a modern kor igényeinek megfelelően ujja szerveztetvén, Molnár Lajos testületi alelnök igazgatása mellett mindazon követelményeknek megfelelt, a melyet a szakmabeli magasabb képzettség szempontjából hozzája fűztünk. Sajnos csak az, hogy a segédi kar részéről koránt sem részesült oly látogatottságban, a melyet a segédek számához mérten és bizony a szakmabeli tökéletes képzettség meglehetősen nagy hiánya mellett méltón elvárhattunk volna. Hiszen mindnyájan nagyon jól tudjuk, hogy a három évi tanonczoskodás édes kevés ahhoz, hogy a szakmát tökéletesen ellehessen sajátítani, az üzletben való kiszolgálás pedig legfőlebb a kézi ügyességet gyarapítja, de a képzettség tovább fejlesztésére azon oknál fogva, mert a vendégeken való kísérletezés merő képtelenség, egyáltalában nem alkalmas. A tanonczvizsgálatok elszomorító képet nyujtanak a tanonczoknak a hajmunkában való tökéletes jaratlanságáról és a női fodrászat iránti fásult közönyéről.

Nem tudjuk, hol keressük a hibát, a főnökökben vagy a tanonczokban, avagy mind a kettőben, de szomorú valóság, hogy a tanonczoknak alig 5—10 százaléka ért a hajmunkához valamicskét, a többi 90 százalék pedig tetszeleg magának abban, hogy fodrász-segédnek tituláltatja magát, anélkül, hogy tudná, minő fán terem a fodrászat. Pedig szakmánknak épen ezen ágát kellene különös szorgalommal és kitartással elsajátítani, mert az egyéni alkotó erőre, a kéz ügyességének kimutatására itt nyilik a legbővebb alkalom. Hála Istennek, női frizurát és egyéb hajmunkát még nem lehet géppel készíteni, itt az egyéni találmányosság, képzettség és ügyesség számára oly tág tér van, a melyen ambícióval és lelkesültséggel, valamint a szakma iránti szeretettel csodákat lehetne mivelni s mindenesetre tisztességes jövedelemre szert tenni. Bámulatos tehát az a semmivel sem indokolható közöny, a mely ez irányban általában tapasztalható.

A segédszakiskolának épen az a hivatása, hogy a hiányzó ismeretet kiegészítse, tökéletesítse s módot nyujtson a segédi karnak, hogy a szakmának olyan ágát is elsajátíthassa, a melyet sem a tanidő alatt, sem azután az üzletben nem volt alkalmá megtanulni. Honnan és miért tehát e közöny? Talán azon nézet ütötte fel a fejét a segédek között, hogy a szakiskola az új szervezet mellett nem fog feladatának megfelelni? Nohát ha talán merült fel ilyen gondolat, megnyugtathatjuk az aggódokat, hogy az új szervezet fényesen kiállotta a tűzpróbát s ha a segédi kar oly mértékben fogja felkarolni a mily mértékben a támogatást a szakiskola a hozzá fűzött várakozásoknak történt tökéletes megfelelés folytán tényleg meg is érdemli — akkor a legszebb reményeket táplálhatjuk annak jövője iránt. Ez a jövő pedig elválaszthatatlan kapcsolatban van a szakma s ezzel együtt a segédi kar érdekével is. Egy törekvő, ambitiosus, legjobb

tehetségét és munkabírását latba vető, iparáért lelkesülő, tett- és becsvágyó, de ha kell, tűrni- és szenvedni is tudó fiatal nemzedék nevelése képezi egyik főfeladatát a segéd szakiskolának; csak ilyen nemzedék kezébe tehetjük le nyugodtan iparunk jövőjét, a melynek biztosításáért évek hosszú sora óta küzdünk — a kisiparosság napról-napra szánandóbbá váló helyzetének közepette — csekély erővel bár, de becsületes szándékkal, őszinte jóakarattal, képességünkhöz mért kitartó munkával és fáradságot nem ismerő buzgalommal, átérzvéen a nehéz, de szép kötelességet, hogy minden más ipartól elütő természetű szakmánkat, ne csak életképessé, de intézmények létesítése és megszilárdítása által fejlődésképpessé is tegyük s oly színvonalra emeljük, a mely nemcsak kenyeret nyújt, de tiszteletet is szerez üzőinek. Hogy azonban e célunkat megvalósíthassuk, szükségünk van úgy a főnökök, mint a segédek vállvetett munkájára is.

Csak kötelességet teljesítünk tehát, a midőn a kérjük a tagtársakat, hogy alkalmazottaikat minél nagyobb számmal küldjék a szakiskolába; a segédi kart pedig felhívjuk, hogy tömeges beiratkozás által mutassa meg, miszerint elég érett arra, hogy a szakiskolának a jövő fejlődésére irányító befolyását s a testületi vezetőségek e célra irányított törekvéseit megértse, felfogja és kellőleg méltányolja. Az a csekély anyagi áldozat, a melyet tandíj czimén kell fizetni és az a fáradság, a melyet a tanulásra kell fordítani, mind csak tökebefektetés, a mely a jövőben gazdagon meghozandja kamatait. Legyen a szakiskola egy tanulni és tökéletesbülni óhajtó fiatalság találkozó helye, a hol a komoly munkától pezsgő élet uralkodik, hirdetve és bizonyoságot téve arról, hogy itt egy hivatása magaslatán álló fiatal nemzedék tör előre egy szebb, egy jobb jövő felé. Fel tehát a fodrászati magasabb képzettség akadémiájába: a segéd szakiskolába!

A feladatok, a melyek a szakma érdekének megóvása és a szakmabeli képzettség előmozdítása körül reánk hármolnak, kötelességünk ké teszük, hogy a testület pénzügyi helyzetét is kellő figyelemben részesítsük, tudván azt, hogy egészséges, minden visszaeséstől ment fejlődés csak rendezett anyagi viszonyok mellett érhető el. Különösen arra törekedtünk, hogy testületünk tagjai díjfizetési kötelezettségeiknek lehetőleg eleget tegyenek, megakarván óvni azon elvet, hogy a bevételek a kiadások fedezésére elégségesek legyenek s így hiány az év végén ne mutatkozzék. Sajnálattal kell azonban kijenteni, hogy ez irányu törekvésünket nem koronázta kívánt siker. A mint ugyanis pénztári kimutatásunkból kitűnik, a múlt év folyamán a kiadások 726 korona 43 fillérrel múlták felül a bevételeket, a mely hiányt tehát a testület vagyonából kellett fedeznünk. Ez első pillanatra minden esetre elszomorító jelenség, mert kiáltó bizonyága ez az üzleti viszonyokban beállott ijesztő mérvű hanyatlásnak. Ha azonban önök figyelmesen átolvassák pénztári kimutatásunkat, annak kiadási rovatában látni fogják, hogy a múlt közgyűlés határozatának megfelelőleg a hitel- és raktár-szövetkezet céljára 1000 koronát fordítottunk s így kitűnik, hogy a mennyiben ezen rendkívüli kiadás nem lett volna, még a tavalyi inséges évben is 273 korona 57 fillér fölösleggel zárhattunk volna. Eredménynek ugyan ez is valami, de vigasztalásnak nagyon is sovány, mert minden kétséget kizárólag bizonyítja, hogy testületünk tagjai vagy nem tudnak, vagy nem akarnak fizetési kötelezettségeiknek eleget tenni. Tagadhatatlan, hogy vannak hanyag fizetők is, de szomorú tapasztalataink alapján mondhatjuk, hogy a legnagyobb résznél nem a készség hiányzik, hanem a képesség. Az üzleti viszonyok évről évre való rohamos rosszabbodása, az üzletek

számának hihetetlen szaporodása, a tisztességtelen verseny láb-rakapása, az üzérkedési szellem szemérmetlen elfajulása, mint a szabadipar kimaradhatatlan következményei, napról-napra jobban fojtogatják iparunk üzőit s ha figyelemmel kíséjük a romboló hatást, megdöbbenve állunk meg annak láttára s szorongó szívvel vetjük fel a kérdést, vajjon ha a viszonyok rosszabbodása folyton így tart, hová fog ez vezetni?

Évek óta kérjük a kormánytól az ipartörvény revisióját; minden év végén azon óhajjal térünk nyugalomra, minden év kezdetén azon reménnyel kelünk fel, hogy vajha bekövetkeznék végre valahára ez a revisió, de e helyett csak biztatást kapunk az irányban, hogy a munkálatok folyamatban vannak, de hogy mikor fejeztetnek be, nincs az a dodonai jós, a ki megtudná mondani. Remélünk s e mellett szépen pusztulunk, a mint ezt tagjaink körében fájdalmasan tapasztaljuk. Számptalan törekvő, józan és szorgalmas szak-társunk közd a nyomorral s még annyi jövedelemre sem tud akárhányszor szert tenni, hogy magának és családjának csak a mindennapi táplálékot is megszerezhetné s a midőn látjuk, hogy sem polgári, sem társadalmi, sem hazafiui kötelességeinek nem képes megfelelni, akkor mi sem lehetünk oly lelketlenek, hogy az ilyen szánalomra méltó tagtársaink feje alól az utolsó párnát is kiránczigáljuk, csak azért, hogy a testületi járulékok pontosan befolyjanak. Folyton nagyobb mértékben vagyunk kénytelenek a könyörületes engedékenységet gyakorolni s különösen házbérnegyedek alkalmával olykor egészen tömegesen kell a folyamatba tett végrehajtásokat beszüntetni, részint, hogy megmentünk társainkat a teljes pusztulástól, részint pedig azért, mert még az árverés kierőszakolása esetében sem juthatnánk követelésünkhöz, minthogy a szegényes üzleti berendezésért befolyó összeg a legtöbb esetben még a hátralékos lakbér fedezésére sem volna elégséges. Ezen szomorú állapotok sok aggodalmat, sok fejtörést, de egyszersmind sok fájdalmat is okoznak nekünk, a kik együtt élünk, együtt érzünk és szenvedünk nyomorgó tagtársainkkal és azok szánandó családjaival. Ily nyomasztó viszonyok mellett legkevésbé sem lehet csodálni, hogy sem a beiratási-, sem a tagdíjak, sem pedig a hátralékos beiratási- és tagdíjak megközelítőleg sem folynak be oly mértékben, mint azt rendes körülmények között méltán el lehetne várni, esetleg megkövetelni. Azért tehát a kétségbe-esés adja szánkba a felkiáltást: *Ipartörvény módosítása jöjjön el a te országod, de minél előbb, mert különben késő lesz!*

Ez általános elszomorító kép közepette, mint a sivatagban járónak, feltűnik előttünk egy oázis, a melyet hosszú és fáradságos, de kitartó munka után — bár verejtékes arc-czal — de mindenáron elérni óhajtunk, hogy tagtársainkat odavezetve, megmutathassuk nekik annak éltető levegőjét, árnyas lombjait, puha pázsitjait s hogy bevezethessük őket annak biztonságot nyújtó földjére, mondván: „Ime az élet zivatarai és küzdelemteljes, de becsületes munkája után e hely, a hol nyugodtan és minden veszélytől menten megpihenhettek; vegyétek el kötelességtudástok jutalmát, éljetez isteni félelemben és felebarátaitok iránti szeretetben . . . nyugodtan . . . békében!” E távolban feltűnő oázis a testületi segély-alap, e valóban nemes és emberbaráti célú szolgáló hivatott intézmény, a melynek tőkét a múlt évi szomorú anyagi viszonyok mellett is 2867 kor. 89 fillérrel gyarapítottuk s így 1900. évi december hó 31-én ez alap vagyona 16.804 korona 06 fillért tett ki. Ez összeg természetesen korántsem elégséges arra, hogy a rendszeres segélyezést megkezdhesstük; de jól esik látnunk azon bár lassu, de biztos

haladást, a mely mind közelebb visz bennünket a kitűzött célhoz; munkaképtelenné vált és elaggott szaktársaink, esetleg azok özvegyei és gyámoltalan árvái segélyezéséhez. E cél elérésén lelkünk egész melegével buzgólkodunk, mert tudva a nyomort, belátjuk, hogy mily égető szükség volna egy ily intézmény áldásos működésére. Ámde itt a legönfeláldozóbb buzgalom sem vezet eredményre megfelelő tőke nélkül, ezt pedig egyszerre elővarázsolni, különösen a mi igazán szerény anyagi viszonyaink közepette, teljesen lehetetlen. Nekünk hangya-szorgalommal kell lassanként a megfelelő tőkét összegyűjtenünk; de bár ily körülmények között még távol vagyunk is ez intézmény működésének tényleges megkezdésétől, mégis biztat bennünket a remény, hogy ezt a napot, mindnyájunk örömnapiját, mi is meg fogjuk érni, a mikor azon öntudat, hogy ez intézmény megteremtésében tehetségünk- és munkabírásunkhoz képest mi is kivettük saját hatáskörünkben a részünket — a jóleső érzés egy meleg sugarával fogja eltölteni sziveinket.

Tisztelt közgyűlés! A testület beléletében felmerülő fontosabb s a szakmát különösebben érdeklő kérdések visszatükrözője a Fodrász Ujság, a melynek ezenkívül hivatása, hogy szakcikkek közlése által irányítólag hasson az izlés finomítására, ujtások megismerésére, közérdekű kérdések megvitatására és tisztázására, bajaink feltüntetésére és azok orvoslási módjának megmutatására stb. Hogy mennyire felelt meg ezen feladatának, valamint a hozzája fűzött várakozásoknak, azt az Önök méltányos megítélésére bizzuk. Bejelentjük itt, hogy a mult közgyűléstől nyert felhatalmazás alapján a szerződést a szaklap nyomdai előállítására és expedálására vonatkozólag Nagel Istvánnal évi 1400 korona dotáció mellett 3 évre megkötöttük s ezzel az állandóság jellegét biztosítottuk, de — fájdalom — nem minden tekintetben, mert a mire legkevésbé számítottunk, egy sajnos félreértés következtében a lap szerkesztője, Leichter Lipót megvált ezen állásától. Sajnálattal láttuk távozni azon helyről, a hol feladatát oly jól megoldotta s hivatását közmegelegedésre betöltötte. A szakma érdekének mindenkor lelkes védője, a kontárok elleni mozgalomnak pedig egyik zászlóvivője volt. Megérdemli tehát, hogy szakavatott működéseért és buzgalmaért e helyen is kifejezzük neki elismerésünket.

A szaklap jelenlegi szerkesztője nem ismeretlen az olvasók előtt. Paulik József a segédi karnak egyik legintelligensebb törekvő és tehetséges tagja, a ki szorgalommal és ambícióval munkálkodott eddig is a szakma érdekében, úgy hogy működése elé teljes bizalommal nézhetünk.

Kérjük tagtársainkat, keressék fel cikkeikkel minél sűrűbben a szaklap hasábjait, a mely mindenkinek díjtalanul áll rendelkezésére s a hol mindnyájunkat érdeklő közérdekű kérdéseket megvitathatjuk, bonczkés alá vehetjük s az esetleg felmerülő praktikus eljárási módokat a gyakorlati életbe átvihetjük. Természetes, hogy a vitának mindenkor tárgylagosnak és minden személyeskedést kerülőnek kell lennie; mert egy közvagyonból fentartott szaklap nem foglalkozhatik az egyesek privát ügyével, hanem mindenkor és kizárólag közérdekű kérdésekkel.

Itt bejelentjük még önöknek, hogy a néhai Axmann Károly alapítványa czimén a segélyalpnál kezelt 3000 korona után a rendelkezésre állott 120 korona kamatot 8 folyamodó között karácsonykor egyenlő arányban kiosztottuk, úgy hogy mindegyikük 15 korona segélyt nyert.

Végezetül jelentjük, hogy a mult közgyűléstől nyert felhatalmazás alapján a segédeknek csoportos elhelyezését

beszüntettük, azonban az egyenkénti elhelyezéseket a testülethez fordulók részére továbbra is fentartottuk.

Ezzel jelentésünk általános részét befejezve, áttekintünk testületünk beléletének főbb mozzanataira, a melyeket a szakbizottságok alapján a következőkben ismertetünk:

I. Békéltető bizottság.

E birói hatáskörrel felruházott bizottság a mult évben 7 ülést tartott, a melyeken elintézett 84 panaszos ügyet, és pedig: 40-et határozatilag, 21-et makacsságilag, 8-at egyezségileg, 15-öt pedig a panaszosok meg nem jelenése miatt irattárba helyezett. Ezenkívül a testületi iroda békességes uton elintézett 192 panaszt.

A bizottsági tárgyalásokon ismételten merültek fel esetek, a hol a főnökök ellen a miatt tettek panaszt, mert a volt alkalmazottjaik munkabérét egészben vagy részben az érték szabónál, cipésznél vagy vendéglősnél vállalt jótállási kötelezettség biztosítására visszatartották.

Figyelmeztetjük ez alkalommal újra a főnököket, hogy alkalmazottjaikért semminemű jótállási kötelezettséget ne vállaljanak, mert ha időközben a segéd kilép, munkabéréből e czimen nem áll jogában a főnöknek semmit sem levonni, s így a jótállási kötelezettségnek összes következményeit maga tartozik viselni, s legfőlebb magánjogi uton, rendes bíróság előtt kereshet kárpótlást, találni azonban nem fog a legtöbb esetben, mert a munkás keresménye nem foglalható le, magánvagyon felett pedig nem rendelkezik, minek folytán az egész teher a jótállást elvállalt munkaadó nyakába zudul.

II. Pénzügyi bizottság.

Az általános pangás és folyton rosszabbodó üzleti viszonyok közepette a testület pénzügyi helyzetének rendbentartására hivatott ezen bizottság működése különösen meg volt nehezítve, mert nem tévesztetni szem elől a testület érdekét, de méltányos figyelemben részesíteni a tagok szorult állapotát, s e két ellentétes követelményt úgy egyeztetni össze, hogy sem a testület, sem tagjai ne szenvedjenek sérelmet, oly követelmény, melynek csak odaadó és lelkiismeretes munkával párosult óvatos körültekintéssel lehet megfelelni. Hogy e bizottság működése a nyomasztó üzleti helyzet daczára is sikeres volt, mutatja az elért eredmény, a mennyiben — ha eltekintünk az 1000 korona rendkívüli kiadástól — a testület mult évi zárszámadása is hiány nélkül zárul.

Nem mulaszthatjuk el, hogy itt rá ne mutassunk azon sajnos körülményre, hogy a testületi tagok egy része nagyon is lanyhán teljesíti fizetési kötelezettségeit, sőt vannak többen, a kik szakmánkat csak üzérkedési vágyuk kielégítésére használva, ez irányu kötelezettségeik alól egyenesen kibujni igyekeznek és pedig nem is mindig eredménytelenül, mert amíg a végrehajtó hozzájuk eljut, akkorra már üzleten és lakáson tudva, az elért haszonnal zsebükben tovább állanak, hült helyüket hagyva itt tartozásaik biztosítására. Nemcsak a rossz üzleti viszonyok, hanem ezen körülmény is okozója annak, hogy a hátralékok évről-évre nemhogy kevesbednének, hanem folyton szaporodnak. Ez idő szerint a hátralékos követelés kitesz beiratási díjakban 11,587 koronát, tagsági díjakban 13,156 koronát, összesen 24,744 koronát, mely összegből ez idő szerint behajthatatlan, és pedig beiratási díjakban 5141 korona, tagsági díjakban 5310 korona, összesen 10,451 korona.

A hátralékok ezen tulmagas volta parancsoló kötelességünké teszi, hogy komolyan figyelmeztessük tagjainkat, miszerint fizetési kötelezettségeiknek pontosan igyekezzenek

eleget tenni, mert ellenkező esetben kénytelen lesz a testület vezetősége — minden jóindulata dacára is — ezen hátralekakat a rendelkezésére álló kényszereszközök szigorú alkalmazása mellett, behajtani.

III. Tanonczvizsgáló bizottság.

E bizottság tagjai, hivatásuk magaslatán állva, mindenkor arra törekedtek, hogy azon elvet, a mely szerint segédekké csak oly tanonczok avattassanak, a kik a finomultabb izlés követelményeinek elméletileg és gyakorlatilag megfelelnek, — mindenkor megóvjá. A vizsgálatok alkalmával mindig lelkiismeretesen és szigorúan, de igazságosan osztályozták a felszabadulásra jelentkezőket.

A múlt évben tartott 5 tanonczvizsgáló bizottsági ülésen segéddé avattatott összesen 60 tanoncz, utántanulásra nem utasított egy sem.

Felhívjuk tagjaink figyelmét azon körülményre, hogy tanonczot szerződés nélkül alkalmazni egyáltalában nem szabad, mert a szerződés nélküli alkalmazás kihágást képez s a törvény értelmében érzékeny pénzbírsággal sújtatik. Szaktársaink legnagyobb része azon tévhitben van, hogy a két hónapi próbaidő alatt jogában áll a tanonczot szerződés nélkül is magánál tartani, pedig ez nem áll, mert a tanoncz szolgálatba állása után azonnal szerződtetendő, az iparos tanoncziskolának bejelentendő és oda a tanórák alatt rendszeresen elküldendő s érette a betegsegélyző pénztári járulék is fizetendő, a mi egészen természetes is, mert a próbaidő a tanidőbe beszámítatik s így ez időre is ugyanazon elvek irányadók, mint a tanidő egész tartamára. *A 2 hónapi próbaidő úgy értendő, hogy ez alatt jogában áll ugy a tanoncz szüleinek vagy gyámjának, mint a tanmesternek a tanviszonyt egyoldalulag is, minden indokolás nélkül, de a testületi irodának való bejelentés kötelezettsége mellett, felbontani,* míg a két hónap letelte után a tanonczszerződés kötelező erejűvé válik s az csakis a törvényben meghatározott okok, vagy pedig közös megegyezés alapján bontható fel és pedig legcélszerűbben a testületi irodában, mert csakis ez esetben van a testület azon helyzetben, hogy — felmerülő vitás esetekben — tagjait a bírságolástól megóvjá. Akár a tanoncz eltávozása, vagy kölcsönös megegyezés, akár üzleteladás vagy valamely törvényes ok miatt szűnik meg a tanviszony, ez a körülmény — kellemetlenségek kikerülése végett — a testületi irodában haladéktalanul bejelentendő.

IV. Szakiskolai bizottság.

Ezen — az egész testületi előljáróságot magában foglaló — bizottság különös gondot fordított arra, hogy a szakiskola a magasabb ismeretek elsajátítása, fenntartása és fokozása, az ambíció felköltése, a fiatal nemzedéknek erői összemérése által a nemes verseny útjára való rávezetése tekintetében hozzá fűzött várakozásoknak megfeleljen. Hogy fáradságát minő siker koronázta, tanuskodik róta a következő eredmény:

A I-ső semesterben volt a szakiskolának 35 hallgatója, a kik közül 1900. évi június 25-én tartott vizsgálaton részt vettek az I-ső tanfolyam hallgatói közül 9-en, a II. tanf. hallgatói közül 7-en, a III. tanf. hallgatói közül 3-an, a IV. tanf. hallgatói közül 1, összesen 20-an s a következő eredményt mutatták fel: az *uri fodrászatban*: 1 kitünő, 2 jeles, 3 jó, 1 elégséges; a *női fésülésben*: 10 jeles, 7 jó, 2 elégséges; a *hajmunkában*: 1 jeles, 6 jó, 1 elégséges; a *színházi kendőzésben*: 1 jeles, 3 jó. A II-ik semester-

nek 1901. évi január hó 6-án tartott vizsgálatán résztvettek az I-ső tanf. hallgatói közül 15-en, a II. tanf. hallgatói közül 5-en, a III. tanf. hallgatói közül 3-an, a IV. tanfolyam hallgatói közül 3-an és 1 női hallgató. Az eredmény a következő: az *uri fodrászatban*: 3 jeles, 6 jó, 3 elégséges, 1 elégtelen; a *női fodrászatban*: 4 jeles, 17 jó, 6 elégséges; a *színházi fodrászatban*: 4 jó, 2 elégséges, a *hajmunkában*: 2 jó, 2 elégséges.

Az előmenetellel tehát általában meg lehetünk elégedve, a mi nagyrészen a tanárok önfeláldozó buzgalmának és kitartásának köszönhető. Nem mulaszthatjuk el azért, hogy ez uton is köszönetet ne mondjunk nekik, érdemes igazgatójokkal egyetemben.

V. Elhelyező bizottság.

E bizottságnak az elmúlt évben teendője jelentékeny mértékben megfogyott, minthogy a testületi csoportos elhelyezések a múlt közgyűlés határozata értelmében beszüntetettek.

Elhelyeztetett Budapesten 463 állandó segéd és 718 kiségitő, vidékre pedig 27 állandó segéd.

VI. Jegyző.

A jegyző feladatához képest a lefolyt évben is vezette a testület szellemi ügyeit és pedig a levelezéseket, a hatóságokhoz intézendő megkereséseket és beadványokat, a főnökök és alkalmazottaik között felmerülő vitás ügyekben a kihallgatásokat, panaszfelvételeket, tanonszerződéseket, tanoncz és munkakönyv-lastromot, ülési jegyzőkönyvet, stb.

Beérkezett összesen 1379 ügydarab, ezek közül elintéztetett az előljárósági üléseken 112, rövid uton 1247, elintézetlenül nem maradt egy sem.

A segédek nyilvántartási lajstroma az év végével 5697 számmal záródott, új lap nyitvatott 444, nyilvántartatott 1680 segéd, be- és kijelentés teljesített 19,844 esetben.

A testületi tagok száma volt és pedig képesítetteké 676, nem képesítetteké 53, összesen 733. Üzletek száma és pedig képesítetteké 773, nem képesítetteké 69, összesen 842. Szaporodás 1900. évben képesített iparosok által nyitott főüzlet 33; apadás, képesített iparosok által nyitott fióküzlet 22, nem képesített iparüzők által folytatott főüzlet 4.

A testületi előljáróság tartott a múlt évben 9 rendes előljárósági ülést.

Tanoncz nyilvántartatott 257.

A testület tagjai sorából az év folyamán elhaltak a következők: Baracza József, Brantner Mária, Burján Illés, Fent József, Hoffman János, Klinger Vilmos és Kolumbár László. Áldott legyen emlékezetük!

Mindezek után tisztelettel kérjük, hogy jelentésünket tádomásul venni — az előljáróság és a számvizsgáló bizottság részére a felmentvényt megadni, az 1901. évre szóló költségelőirányzatot elfogadni, a betegsegélyző pénztár közgyűlési kiküldötteinek sorába 50 főnököt választani s bennünket további jó indulatukban megtartani méltóztassék.

Kelt Budapesten, a budapesti borbély-, fodrász- és paróka-készítő ipartestület előljáróságának 1901. évi február hó 21-én tartott rendes havi üléséből.

Könyves Kálmán
test. jegyző.

Joszt Péter
test. elnök.

BEVÉTEL.

Pénztári kimutatás 1900. évről.

KIADÁS.

		Korona	fillér			Korona	fillér
1	Pénzállás 1899 decz. 31-én .	10523	62	1	Házbér czimén	1146	72
2	Beiratási díjakból	3563	72	2	Fűtés és világítás czimén .	522	10
3	57, 1/4 évi tags. díjkb. á 2 kor.	114	—	3	Segélyalapra a tagdíjak 1/3-a	2505	—
4	2507 1/4 évi „ „ á 3 „	7521	—	4	Szaklap nyomdaköltségére .	1400	—
5	Tanoncszerződések után .	488	—	5	„ szerkesztő tiszteletdíja	400	—
6	„ bizonyítványok után	300	—	6	Segéd szakiskola subventioja	800	—
7	Kültagdíjak czimén	18	—	7	Jegyző fizetése	1200	—
8	Elhelyezési díjakból	42	—	8	Jegyző segéd fizetése	480	—
9	Bizonyítvány díjak czimén .	8	—	9	Szolgák illetménye czimén .	1680	—
10	Segédek segélypénzt. fűtés és világítás 1/3 rész. megtérít.	174	03	10	Tiszteletdíjakra	1000	—
11	Kamatok czimén	383	14	11	Előjárós. tagok készkiadása	199	55
12	Munkakönyvek után	14	80	12	Hitel- és raktárszövetkezetnek	1000	—
				13	Nyomatványokért	331	20
				14	Takarításért és kapunyitásért a házmesternek	237	48
				15	Előfizetésekre s adományokra	48	64
				16	Irodai szerekre	119	60
				17	Vegyes kiadásokra	282	83
				18	Pénzállás 1900. decz. 31-én	9797	19
					Egyenleg	23150	31
	Összesen	23150	31				

Budapesten, 1900. december 31-én.

Könyves Kálmán
jegyző

Flesch Péter
pénztárnok

Molnár Lajos
a p. ü. biz. elnöke

Joszt Péter
test. elnök

Réthly Árpád

Zsivanovics Milán
számvizsgálók.

Staubach Boldizsár

Költségelőirányzat 1901. évre.

<i>Bevétel:</i>		Kor.	fill.	<i>Kiadás:</i>		Kor.	fill.
1.	Beiratási díjak	1500.	—	1.	Házbér czimén	1148.	—
2.	Tagsági díjak	10.000.	—	2.	Jegyző fizetése	1200.	—
3.	Hátralékos tagsági díjak	7847.	—	3.	Jegyzősegéd fizetése	480.	—
4.	„ beiratási díjak	6446.	—	4.	Szolgák fizetése	1800.	—
5.	Kamatok	380.	—	5.	Fűtés, világítás	400.	—
6.	Elhelyezési díjak	10.	—	6.	Renumeratiók	1000.	—
7.	Tanoncszerződések után	500.	—	7.	Irodai átalány	120.	—
8.	„ bizonyítványok után	300.	—	8.	Szaklap nyomda költsége	1400.	—
9.	Kültagdíjak	18.	—	9.	Szaklap szerkesztőjének tisztelet díja	400.	—
10.	Segélypénztártól fűtés és világítás megtérítése	150.	—	10.	Vegyes előre nem látott kiadások	600.	—
11.	Egyéb bevételek	50.	—	11.	Nyomatványok	400.	—
				12.	Helyiségek takarítása és házmesteri illetmények	300.	—
	Összesen:	27.201.	—	13.	Előjárósági tagok kész kiadásai	200.	—
				14.	Beruházásokra	300.	—
				15.	Segédszakiskola támogatására	800.	—
				16.	Segélyalapra tagdíjak 1/3 része	3000.	—
					Összesen:	13.548.	—

Budapesten, 1901. február hó 21-én.

Könyves Kálmán
jegyző.

Flesch Péter
pénztárnok.

Molnár Lajos
a p. ü. biz. elnöke.

Joszt Péter
test. elnök.

Réthly Árpád

Zsivanovics Milán
számvizsgálók.

Staubach Boldizsár

A testület vagyona 1900. december 31-én.

1. Korona járadék kötvényekben beleértve a segélyalap vagyonát is	Kor. fill 18749.85
2. Takarékpénztári betétkönyvekben, beleértve a szakiskola és segélyalap vagyonát is	7769.84
3. Készpénzben	960.08
4. Hátralékos beiratási díjak	6446.—
5. „ „ tagsági „	7847.—
6. Egyéb ingóságok leltár szerint 10% leírással	830.25
Összesen	42603.02

Budapest, 1900. december 31-én.

Könyves Kálmán **Flesch Péter** **Molnár Lajos**
jegyző. pénztárnok. a p. ü. biz. elnöke.

Joszt Péter
test. elnök.

Réthly Árpád **Zsivanovics Milán** **Staubach Boldizsár**
számvizsgálók.

Segélyalap.

Bevétel. Pénztári kimutatás 1900. évről. Kiadás

	Kor.	fill.		Kor.	fill.
Pénzállás 1899. decz. 31-én	13336	17	Rendkívüli segélyek Axmann alaphól „ Postatakarékpénztári díjakra	106	—
1/4 évi tagdíjából az 1 korona	2505	—	Pénzállás 1900. decz. 31-én	120	—
Adomány	1	—		28	
Kamat	588	17		16804	06
Összesen	17030	34	Egyenleg	17030	34

Budapest, 1900. december 31-én.

Könyves Kálmán **Flesch Péter** **Molnár Lajos** **Joszt Péter**
jegyző. pénztárnok a p. ü. biz. elnöke test. elnök.

Réthly Árpád **Zsivanovics Milán** **Staubach Boldizsár**
számvizsgálók.

Szakiskolai alap.

Bevétel. Pénztári kimutatás 1900. évről. Kiadás.

	Kor.	fill.		Kor.	fill.
Pénzállás 1899. decz. 31-én	705	12	Mediumok fizetése	235	20
Testülettől subventió ezimén	800	—	Tanárok	732	—
Kamatok	20	58	Házmesterek kapu-nyitására	16	—
Szakiskolai beiratási díjak (tandíjak)	580	—	Tisztelet díjak	120	—
			Kiseb kiadások	133	98
			Pénzállás 1900. decz. 31-én	878	52
Összesen	2105	70	Egyenleg	2105	70

Budapest, 1900. december 31-én.

Könyves Kálmán **Flesch Péter** **Molnár Lajos** **Joszt Péter**
jegyző. pénztárnok. a p. ü. biz. elnöke test. elnök.

Réthly Árpád **Zsivanovics Milán** **Staubach Boldizsár**
számvizsgálók.

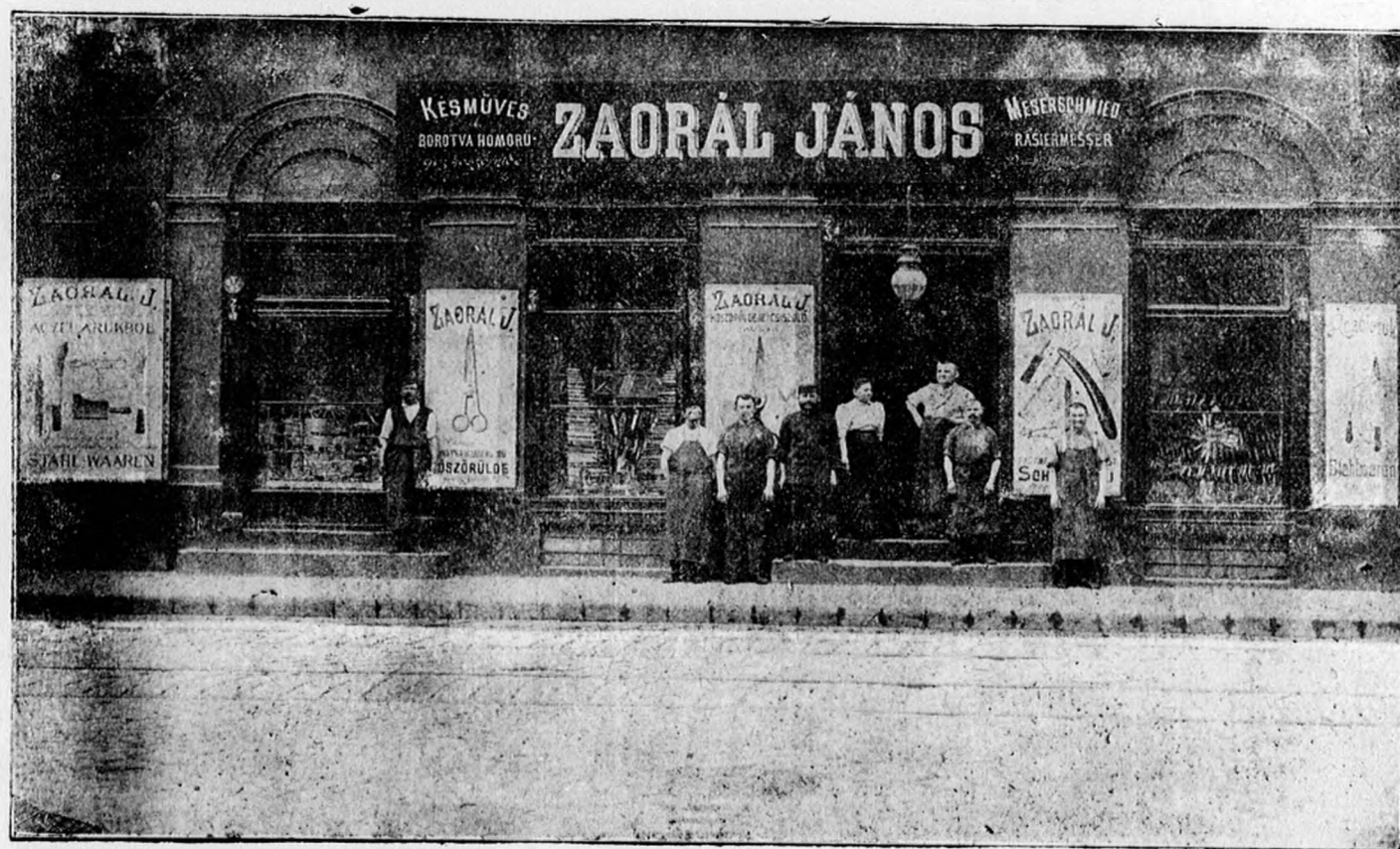
Felelős szerkesztő: *Paulik József.*

Lapszerkesztő bizottság: *Joszt Péter, Réthly Árpád és Molnár Lajos.*

Kiadja: *Nagel István könyvnyomdája Budapest, VII., Vörösmarty-utca 17.*

ZAORÁL JÁNOS

B U D A P E S T, V I I I. B A R O S S - U T C Z A 5. S Z.

Első magyar villanyerővel berendezett bortva homorú-köszörűdéje.

Aczél áru raktár.

A párisi világkiállításon legmagasabb elismerésben és ezüst érem kitüntetésben részesült.

Képes árjegyzékemet kívánatra bérmentve küldöm.

Kapható: Bordás János gyógyszerésznél Jászberényben.

Miért kedvelik? — Miért használják?
A Jászsági bajuszpedrőt!

!!MERT JÓ!!

Mert semmi körülmények között sem keményszik meg. Ennek dacára a bajuszt a kívánt állásban megtartja. Nem töri. Nem tépi ki. Nem avasodik. Szaga állandóan kellemes marad. A benne levő anyagok pedig a bajusz növesére is kedvezők. Ugy hogy jóságánál és kitünő tulajdonságainál fogva bárkinek is ajánlható.

Fehér, barna és fekete színűben: kis doboz 15 kr. nagyobb doboz 20 kr. Visszonteladónak 33%-ot és ingyen csomagolást, nagyobb megrendeléseknél még portómentességet is biztosítok.

IRÉN-CREME.

Bőrszépítő és finomító higiénikus készítmény. Kitünő hatása a bőr szépsége és finomsága előmozdítására.

Teljesen ártalmatlan s mivel nem zsíros, hanem finom kellemes sikkosságu, gyorsan felszívódó kedves illatú vegyszer, mely már az első kísérlet után kedvelté teszi magát, az arcot nem teszi fényessé, mint más kenőcs, hanem annak fényét, mint a hölgy por elveszi, nappal is használható. 1 tégely ára 1 korona.

Egyedüli főraktára
Bordás János gyógyszerésznél
Jászberényben.

Kapható: Bordás János gyógyszerésznél Jászberényben.

LIPP FERENCZ

— m ű k ö s z ö r ű s m e s t e r —
Budapest, IX., Soroksári-utca 5. szám.

Villanyerőre berendezett borotva homoru mű-köszörlőde és aczeláru raktár.

Ajánlom a tekintetes fodrász és borbély urak részére az üzletemben legújabban megérkezett

valódi angol borotvákat

melyek saját műhelyemben lettek kiköszörlve francia él, félhomoru, vagy egész homoruan darabonként 1 frt 50 krért bármilyen szélességben jótállás mellett. Ugy-szinte valódi angol és francia haj és szakálvágó ollók és gépek. — A vidéki megrendeléseket a legpontosabban azonnal, a köszörlődeket pedig 6 nap alatt teljesitem jótállás mellett. — A nálam vásárolt tárgyakat nem tetszés esetén vissza fogadom kicserélni.

FLASNER LAJOS

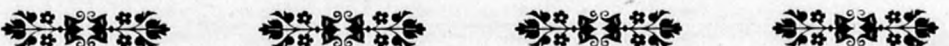
Budapest, VIII., József-körut 17.

Van szerencsém a t. fodrász uraknak becses tudomására hozni, hogy ugy köszörlődeimet valamint raktáramat tetemesen megnagyobbítottam. — Tekintettel üzletem nagyfoku forgalmára, nagy választékot tartok a legjobb gyártmányu borotvákbol, ugy francia és amerikai haj és szakálvágó gépekből, valamint a legjobb minőségű francia és solingeni ollókból s egyáltalán minden fodrász szerszámából.

Kérem a T. cz. fodrász urakat sziveskedjenek, ugy mint eddig is üzletemet b. pártfogásukra méltatni

Vidéki megrendeléseket azonnal, köszörlődeket pedig 8 napon belül eszközölök.

Találkozó helye a
borbély- és fodrász-segéd uraknak
Budapest,

Akácfa-utca 24. sz.

Mészáros János vendéglőjében.

A világ legszebb és legjobb

BAJUSZKÖTŐJE

kapható kizárólag tuczatja 1.65 frtért

Winkler D. F.-nél

a Fix-Fix bajuszerősítő

FELTALÁLÓJÁNÁL

BUDAPEST

VIII., VAS-UTCZA 15/b

☞ Helyben egy levelező-lap útján értesítve személyesen megjelenhetek. ☞